

ρίμενον. — « Ἐγὼ εἶμαι ποῦ ξυρίζω τὸν αὐτοκράτορα, » ἀπήντησε μειδιῶν ὁ Ἰωσήφ.

*
**

Ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ λόχος τις ἐκ Χαλκίδος. Ὁ λοχαγὸς Β* προσκαλεῖ ἀπ' ἐσπέρας τὸν ὑπὲρ τὴν του καὶ τοῦ λέγει·

— Μιχάλη, αὔριο 'ς τῆς ἕξ θὰ κινήσουμε ἀπ' ἐδώ. Κύτταξε λοιπὸν 'ς τῆς πέντε νὰ ἔλθῃς νὰ μὲ ξυπνήσῃς.

— Πολὺ καλά, κύριε λοχαγέ.

Εἰς τὰς 3 μετὰ τὰ μεσάνυκτα ὁ Μιχάλης κτυπᾷ τὴν θύραν τοῦ λοχαγοῦ:

— Κύριε λοχαγέ, κύριε λοχαγέ!

— Τί εἶνε, Μιχάλη; μήπως εἶνε ὥρα νὰ σηκωθῶ;

— Ὅχι, κύριε λοχαγέ, ἤθελα μόνο νὰ σοῦ πῶ πῶς ἔχεις ἀκόμη δύο ὥραις νὰ κοιμηθῆς, γιατί τώρα δὲ ἐκτύπησε τρεῖς ἀπ' τὰ μεσάνυκτα!

*
**

Ἐν τῷ κακουργιοδικεῖῳ δικάζεται τις ἐπὶ πολὺ φυγοδικήσας. Ἀγορεύει ὁ συνήγορος. « Ὁ πελάτης μου, κύριοι, ὅστις πάντοτε ἔδειξε μέγιστον σεβασμὸν πρὸς τὴν δικαιοσύνην . . . »

Ὁ πρόεδρος (διακόπτων). — ὦ! τὸ πιστεύω, γιὰ τοῦτο πάντοτε ἐφρόντισε νὰ ἴσθαιται ὅσον τὸ δυνατόν πλέον μακρὰν ἀπὸ αὐτὴν!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Εἰς τοῦτο συνίσταται ἡ τιμὴ διὰ τὸν ἄνδρα — εἰς τὸ νὰ καθιστᾷ διὰ πᾶσάν του πράξιν ἑαυτὸν καὶ μόνον ὑπεύθυνον.

Ὁ φιλόδοξος λημονεῖ τοὺς ἀντιζήλους οὓς ὑπεσκέλισε, μὴ βλέπων ἢ ἐκείνους οὓς ἔχει νὰ νικήσῃ ἔτι. Ἡ χαρὰ του ὅτι ὑπερίσχυσε τῶν ἀνταγωνιστῶν εἶνε μηδαμινὴ ἀπέναντι τῆς λύπης ἣν αισθάνεται τοῦ νὰ εὔρῃ ἓνα καὶ μόνον ἔτι ἀπέναντι ἑαυτοῦ. Τῆς φιλοδοξίας ἴδιον εἶνε νὰ μὴ θεωρῇ ποτὲ πρὸς τὰ ὀπίσω.

Τὰ ἀγαθὰ τότε εἶνε ἡμῖν εὐχάριστα, ὅταν ποιῶμεν καὶ ἄλλους μετόχους αὐτῶν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἀχρι τοῦδε ἐνομίζετο ὅτι ὁ φιλοξενώτερος τῶν λαῶν τῆς γῆς ἦτο ὁ τῆς Σκωτίας, ἀλλ' ἐσχάτως περιηγητῆς, Σκώτος μάλιστα τὴν καταγωγὴν, τὸ βραβεῖον τῆς φιλοξενίας ἀπονέμει εἰς τὰς μαύ-

ρας φυλάς τῶν Φιλιππίνων νήσων. Οἱ ἰθαγενεῖς κάτοικοι αὐτῶν πρὶν καθήσωσιν εἰς τὴν τράπεζαν προσκαλοῦσιν ὑψιφῶως, στρεφόμενοι ἀλληλοδιαδόχως πρὸς πάντα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, οἰονδήποτε πεινῶντα νὰ πλησιάσῃ καὶ μετάσχῃ τοῦ γεύματος. Τὸ ἔθιμον τοῦτο τηρεῖται μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας, καθόσον ὁ παραμελήσας αὐτὸ καταδικάζεται εἰς θάνατον.

Ἐν Ἀμερικῇ εὐρέθῃ μέθοδος νὰ καθισταται ὁ οἶνος παλαιὸς διὰ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ. Παλαιὸς δὲν εἶνε ἡ κατάλληλος λέξις, διότι καὶ τοι καταπληκτικὴ ἡ δύναμις τοῦ ἤλεκτρισμοῦ, οὐδέποτε ὅμως θὰ κατορθώσῃ βέβαια καὶ νὰ ἐπιστεύσῃ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου οὐχ ἦττον ἐὰν δὲν καθιστᾷ τὸν οἶνον πολυχρόνιον, παρέχει ὅμως αὐτῷ ὅλας τὰς ιδιότητας παλαιοῦ οἴνου, ὅπερ καὶ κυρίως ἐνδιαφέρει ἡμᾶς. Ἐν Καλλιφρονίᾳ ὑπάρχει εἰταιρία λεγομένη Electric Liquor Company, ἣτοι Ἡλεκτρικὴ Ἐταιρία τῶν οἶνοπνευματῶν, ἣτις ἀναλαμβάνει νὰ καθιστᾷ ὠρίμους καὶ καθαρίσῃ διὰ τοῦ ἤλεκτρικοῦ ρεύματος οἴνους καὶ ἄλλα οἶνοπνευματώδη ποτὰ. Ἀληθές ὅτι πρὸ πολλοῦ ἤδη ὑπάρχουσι μέσα, δι' ὧν καθαρίζεται ἰδίοπροσφατος οἶνος καὶ τὰ πνευματώδη ποτὰ ἀπὸ ξένας οὐσίας, ἀλλ' ἡ διὰ τοῦ ἤλεκτρισμοῦ μέθοδος, ἐὰν πιστεύσασμεν τὸν εὐρέτην αὐτῆς, ἀποδιώκει τελείως πᾶν ξένον ἐν τῷ οἴνῳ ὑγρὸν, καὶ παρέχει εἰς τὸν οἶνον οὐ μόνον εὐάρεστον γεῦσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ιδιότητα νὰ διατηρῆται ἀβλαβής, ὡς εἰ ἦτο ἐν τῷ ὑπογεῖῳ ἐπὶ μακρὸν ἐγκεκλεισμένος. Ἐλαφροὶ ἐρυθροὶ οἶνοι μεταβάλλονται εἰς παλαιούς ἐν διαστήματι 3—5 ὥρῶν καὶ εἰς κοινὰ ἐν διαστήματι 60 ὥρῶν.

Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐκ Βοστώνης δόκτορος James, οἱ κωφάλοιοι εἰσὶν ἀπηλλαγμένοι τοῦ πάθους τοῦ ἰλιγγίου καὶ τῆς ναυτίας. Ἐπομένως ὁ κ. James συμβουλεύει τοὺς ὑποφέροντας ἐκ ναυτίας νὰ βύωσι τὰ ὦτα αὐτῶν διὰ βάμβακος κατὰ τὰς θαλασσοπορίας. Ἡ περὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς παράδοσις, συμβουλευόντος τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ νὰ βύωσι τὰ ὦτα διὰ κηροῦ ὅταν ἔπλεον ἐν σφοδρῶς κυμαινομένῃ θαλάσσῃ, φαίνεται ὅτι ἔχει σχέσιν πρὸς τὴν βεβαίωσιν τοῦ δόκτορος James, ἐπιφέρει ἢ τοῦτο ἀναφέρουσα ἐφημερίς.

Βασίλισσα συγγραφεῖς. — Τὸ νέον βιβλίον τῆς Ἀνάσσης τῆς Ἀγγλίας, ἀφηγούμενον τὴν ἐν Βαλμοράλ τῆς Σκωτίας διατριβὴν τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν εἰκοσαετίαν, ἀφιερῶται πράγματι, ὡς εἶχεν ἀγγελεθῆ ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων, εἰς « τοὺς πιστοὺς Σκώτους ὄρεινους καὶ εἰς τὸν πιστὸν φίλον καὶ ὑπὲρ τὴν Ἰωάννην Βράουν ». Περὶ τῆς πολιτικῆς οὐδεὶς γίνεται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ λό-

γος. Ἡ βασίλισσα ἀφηγεῖται ἀφελῶς περιπε-
τείας τοῦ ιδιωτικοῦ της βίου. Τῆ 3 Ὀκτωβρίου
1870 γράφει: «Ἡ ἡμέρα αὕτη εἶνε σημαντική.
Ἡ ἀγαπητὴ μου θυγάτηρ Λουίζα ἐμνηστεύθη
τῷ λόρδῳ Λόρν. Ὅτε ἐπανηρχόμεθα ἐκ τοῦ πε-
ριπάτου, ἡ Λουίζα μοι εἶπεν ὅτι ὁ Λόρν ἐξωμο-
λογήθη αὐτῇ τὴν ἀγάπην του καὶ ἐζήτησε τὴν
χειρὰ της, αὕτη δὲ συνήνεσεν πεποθυῖα ὅτι καὶ
ἐγὼ θὰ συνήνουν. Ἡ εἰδησις δὲν μὲ εὖρεν ἀπα-
ράσκευον· μὲ ἔθλιψεν ὅμως ἡ ἰδέα ὅτι ἐμελλον
νὰ χωρισθῶ τῆς Λουίζας. Οὐχ ἦτον συνήνεσα
καὶ ἐδεήθην ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας της». Τὰς λυ-
πηρὰς εἰδησεις ἀνεκκίουν συνήθως τῇ ἀνάσσει
μετὰ πολλῆς φειδοῦς ὁ εὐνοούμενος ἱπποκόμος
Βράουν. Οὗτος ἀνέλαβε ν' ἀνακοινώσῃ αὐτῇ καὶ
τὸν θάνατον τοῦ πρίγκηπος Λουδοβίκου Ναπο-
λέοντος ἐν Ζουλανδίᾳ. «Ἐπὶ πολὺ, γράφει ἡ
βασίλισσα, δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐνόησω. Ἄλλ' αἰ-
φνης εἰσῆλθεν εἰς τὸν θάλαμον ἡ Βεατρίκη καὶ
ἀνέκραξεν: «Ὁ αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ ἐφο-
ρεύθη!» Καὶ νῦν ἔτι μὲ κατέχει φρίκη χαράσ-
σουσαν τὰς γραμμὰς ταύτας. Πτωχῆ, ἀγα-
πητὴ αὐτοκράτειρα! Ἀπώλεσε τὸ πᾶν, τὸ
μονογενὲς της τέκνον.» Τοῦ ὀνόματος τοῦ Βράουν
γίνεται μνεία ἐν πάσῃ σελίδι, εἰς αὐτὸν δ' ἀνα-
φέρονται καὶ αἱ τελευταῖαι τοῦ βιβλίου γραμ-
μαί. «Ὁ πιστὸς σύντροφος, γράφει ἡ ἀνασσα, οὐ
τὸ ὄνομα ἀπαντᾷ τὸσάκις εἰς τὰς σελίδας ταύ-
τας, ἀπεχωρίσθη ἐκείνης, ἣν ὑπῆρέτησε μετὰ
τοσαύτης ἀφοσιώσεως καὶ αὐταπαρνήσεως. Ἐν
τῇ ἀκμῇ τῆς υγείας καὶ τῆς βώμης ἀνηρπάγη
μετὰ τριήμερον μόνον νόσον τῇ 27 Μαρτίου
1883, ἀπέθανε δ' ἀπολαύων τῆς ὑπολήψεως καὶ
ἀγάπης πάντων τῶν γνωρισάντων τὴν ἀξίαν
του. Ἡ ἀπώλειά του, ἐπέλθουσα καθ' ὃν χρόνον
ἤμην μόνη καὶ ἀσθενής, ὑπῆρξε δι' ἐμὲ ἀνεπα-
νόρθωτος. Ἀπῆλauen ὅλης μου τῆς ἐμπιστοσύ-
νης. Τὴν ἔλλειψίν του αἰσθάνομαι ἀνὰ πᾶσαν
ἡμέραν, ἀνὰ πᾶσαν ὥραν. Ἐκτίσαστο τὴν ἰσό-
βιον εὐγνωμοσύνην μου διὰ τῆς μερίμνης του καὶ
τῆς ἀφοσιώσεώς του. Ὅ,τι ἔγραψα περὶ αὐτοῦ
εἶνε ἀσθενὴς ἀπῆχησις τῆς ἀληθείας. Οὐδέ-
ποτε στήθη ἀνθρώπινα ἐνέκλεισαν καρδίαν εὐ-
γενεστέραν, πιστοτέραν, θερμότεραν καὶ συμπα-
θεστέραν».

φορδ. Ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ ὑπέκλεπτεν ὥρας
ἐκ τοῦ ὕπνου του ἀφιερῶν αὐτὰς εἰς τὴν σπου-
δὴν· μέλις παραιτῶν τὴν σκαπάνην τοῦ μεταλλω-
ρύχου ἐπελαμβάνετο τῆς ἀναγνώσεως ὠφελίμων
συγγραμμάτων, οὕτω δὲ κατὰ μικρὸν ἔθβαινε μορ-
φοῦμενος. Ἐμαθεν οὐ μόνον τὰς κυριωτέρας τῶν
ὀμιλουμένων γλωσσῶν ἀλλὰ καὶ τὴν λατινικὴν
καὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν, καθ' ὅλον δὲ τοῦτο
τὸ διάστημα ἐμόχθει ἐπὶ δεκαπέντε ὥρας ἐν τοῖς
ἀνθρακωρυχείοις. Μετέβη εἰς τὸ πανεπιστήμιον
τῆς Γλασκώθης, ὅπου ταχέως σπουδαίας ἐποιή-
σατο προσόδους· ἀλλ' ἦτο πέννης καὶ κατὰ τὰς
διακοπὰς ὑπέστρεφεν εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον,
ἐνεδύετο τὴν προτέραν αὐτοῦ στολήν, καὶ ἀνελάμ-
βανε τὴν σκαπάνην ὅπως κερδήσῃ χρήματα πρὸς
ἐξχαλοῦθσιν τῶν σπουδῶν αὐτοῦ. Δεκαεναέτης
ἤδη ὢν τοσαῦτα εἶχεν ἀποθησαυρίσει πορίσματα
παρατηρήσεως καὶ μελέτης, ὥστ' ἔθεωρεῖτο ὡς
αὐθεντία περὶ παντός εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν με-
ταλλείων ἀφορῶντος, οὕτω δὲ πρῶτος αὐτός
κατήγγειλε τὴν χρησιμοποίησιν τῶν γυναικῶν
ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις. Μετ' ὀλίγον ἀνεγνωρίσθη
ὡς ἀρχηγὸς πάντων τῶν μεταλλωρύχων τῆς
Σκωτίας, βραδύτερον δὲ οἱ τοῖς Ἀγγλίαις ἐξέλεξαν
αὐτὸν βουλευτὴν των.

Διὰ τῆς ἐπαγωγῆς εὐγλωττίας του ἀνεδείχθη
εἰς τῶν ἰσχυροτάτων παρὰ ταῖς ἐργατικαῖς τά-
ξεις ῥητόρων. Καθηγητὴς γενόμενος τὸ πρῶτον
συνέστησεν εἴτα πρακτορεῖον μεταλλουργείων, ἡ
παροιμιώδης δὲ τιμιότης του προσεῖλκυσεν αὐτῷ
παμπληθῆ πελατεῖαν· ὁ ταπεινὸς ἐργάτης κα-
τέστη πλοῦσιος καὶ κατέστη συνάμα δύναμις,
ἣν ἠναγκάζοντο νὰ ὑπολαγίζωσιν οἱ πολιτικοὶ
ἄνδρες πάντων τῶν κομμάτων.

Συνετέλεσεν εἴπερ τις καὶ ἄλλος εἰς τὴν ψή-
φισιν τοῦ περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν μεταλλουρ-
γείων νόμου, μετέσχε δὲ πασῶν τῶν ἐπιτρο-
πειῶν ὅσαι ἐξελέγησαν ὅπως ἐξετάσωσι ζητή-
ματα ἀφορῶντα εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις καὶ
ὅτε τὸ πρῶτον κατέλαβε τὸ ἐδῶλιον αὐτοῦ ἐν
τῷ βουλευτηρίῳ τοῦ Ουετσμίνστερ θερμῶς ἀνευ-
φημήθη ὑπὸ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν συναδέλ-
φων αὐτοῦ φιλελευθέρων, ῥιζοσπαστῶν, οὐίγκων
ἢ τόρειων· προσηγόρευον δ' οὗτοι ἐν αὐτῷ τὸν
θρίαμβον τῆς ἐργασίας καὶ τῆς τιμιότητος κατὰ
πάντων τῶν κωλυμάτων τῆς ἀφανείας καὶ τῆς
ἐνδείας τῶν εἰκοσιπέντε πρώτων ἐτῶν τοῦ βίου
αὐτοῦ.

Πάντες συνεβουλεύοντο αὐτόν, καὶ ἤκουον μετὰ
σεβασμοῦ τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς ἀγορεύσεις
του, ὅτε δ' ὁ μέγας οὗτος ἀθλητὴς ἐτελεύτησεν,
ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων παμψηφεί ἐξεδήλωσε
τὸν μέγαν πρὸς αὐτὸν σεβασμὸν της ἐπὶ ταῖς
ὕπηρεσίαις, ἃς παρεῖχε κατὰ τὸ μακρὸν καὶ ἐπί-
πονον στάδιόν του.

Ἡ πόλις Δούραμ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνήγειρεν ἐσχάτως
ἀνδριάντα εἰς τὸν Ἀλέξανδρον Μάκδοναλδ, ἓνα
τῶν θερμουργοτάτων ὑπερασπιστῶν τῶν ἐργατι-
κῶν τῆς Ἀγγλίας τάξεων. Ὁ Μάκδοναλδ διὰ
τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἐπιμονῆς κατώρθωσε ν'
ἀποκτήσῃ μεγίστην ὑπόληψιν, ἀπὸ ἀπλοῦ δὲ
μεταλλευτοῦ ἐν τοῖς ἀνθρακωρυχείοις τῆς Λαγ-
κασίρης νὰ παρακαθήσῃ ἐν τῷ Βρετανικῷ Κοι-
νοβουλίῳ ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πόλεως Στάτ-